

og forelagt det, er et godt og ønskeligt Lønningsforslag. Man har været taknemmelig for det, selv om det ikke helt har opfyldt de fremsatte Ønsker, og man har endrægtigt samlet sig om Ønsket om dets Gennemførelse. Udvalget har derefter stillet sig paa den velvilligste Maade til dette Forslag ved at indstille det til uforandret Vedtagelse — paa et enkelt Punkt nær, som nu blev berørt. Det tør saaledes siges, at dette Lovforslag har haft en meget heldig Skæbne, og jeg haaber, at den ogsaa vil følge det paa dets videre Vej.

Af Udvalgets to Ændringsforslag — flere stiller Udvalget ikke — er det ene nærmest redaktionelt. Det angaar Beregningen af Ancienneteten for en Adjunkt, der stiger til Overlærer. Det af mig derom fremsatte Forslag fulgte ganske Forslaget for de 4 Eters Lønningslove. Men naturligvis, ved Spring eller Oprykning fra den ene Grænse til den anden kan der gives visse Tilfælde, hvor den af mig foreslaaede Ordning vil være uheldig for vedkommende Lærer, da den ikke giver vedkommende det Lønningstrin, der vel rettelig burde tilkomme ham. Udvalget har altsaa omformet dette Forslag noget, hvad jeg ganske kan tiltræde.

Det andet Forslag angaar de militære Gymnastiklærere, og Udvalget giver disse en hel Del mere, end jeg havde ment at kunne anmode om og foreslaa. Det er for de ældre Gymnastiklærere et meget betydeligt Spring, der her foregaar. Men man bør jo betænke, ogsaa den sidste ærede Taler (Brorsen) bør betænke, at dette Forslag kun angaar en meget begrænset Kreds af Mænd og en Kreds, som ikke faar Tilgang, thi der ansættes ikke mere militære Gymnastiklærere ved de højere Almenskoler. Dermed svinder, synes det mig, de Betæneligheder, som for Konsekvensens Skyld kunde rejse sig imod en saa betydelig Forhøjelse af en Lønningslov fra 1902; ældre er Lønningsloven for de militære Gymnastiklærere ved den højere Almenskole ikke.

Et Mindretal, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), har stillet et Ændringsforslag, hvorefter Lærere under ved disse Skoler skulde lønnes som Adjunkter, ikke blot hvad Begyndelsesløn angaar, men helt igennem op til Slutningslønnen. Der er for Tiden ansat 3 Lærere under ved de højere Almenskoler, saa finansielt vilde Vedtagelsen af dette Ændringsforslag jo ingen Betydning have. Men jeg beder betænke, hvilke overordentlig store Konsekvenser en Beslutning som den, der

her foreslaas, vil have. Bestemme vi her, at Lærere under ikke blot i Begyndelsesløn, men helt op til Slutningslønnen skulle have samme Løn som Lærerne, hvorledes vil man saa kunne tage nogen anden Beslutning om det andet foreliggende Lærere lønningsslovforslag, det store Forslag om Lønning for Lærere ved Folkeskolen? Vi maatte da give Lærere under ved Folkeskolen det samme Statstilskud, som foreslaas for Lærerne, tillige forandre Grundlønnen for Lærere under til at blive lig med Grundlønnen for Første- og Ene-lærere under. Her vilde Princippet faa overordentlig stor finansiel Betydning saavel for Staten som for Kommunerne. Men jeg hørte ogsaa, at den ærede Forslagsstiller ikke selv gjorde Regning paa eller havde nogen Forventning om, at dette Ændringsforslag vilde blive vedtaget.

Et Mindretal indenfor Udvalget har stillet et ret radikalt Forslag om Ophævelse af Overlærerinstitutionen. Dette Forslag er fremkommet i den tolvte Time. Det findes paa et omtrykt Blad af Betænkningen. Det fandtes ikke paa den omdelte Betænkning. Det fandtes heller ikke paa den foreløbige Betænkning, som blev tilstillet mig forud for en eventuel Konference med Udvalget. Jeg har derfor ikke haft Anledning eller Adgang til at konferere om dette Forslag eller høre dets Begrundelse. Af Mindretallets Ordfører hørte jeg i Gaar to Motiver for det, men Motiver, som efter min Mening havde alt for ringe Vægt til, at vi her skulde gaa til en saa betydelig Forandring i de lærde Skolers Lønningsforhold. Det ærede Medlem sagde, at alle Adjunkter kunde ikke blive Overlærere. Naar muligvis 6 Adjunkter blive udnævnte, ville kun de 2 have Chancer for at blive Overlærere. Nej, naturligvis kunne de ikke alle det. Alle Premierløjtnanter blive heller ikke Kaptajner, og alle Kaptajner avancere heller ikke til at blive Oberstløjtnanter. Men ved denne særlige Lønningsklasse; som Overlærerne danne paa Lønningsloven, er der Adgang for de særlig dygtige af Lærerne til at naa videre frem med Hensyn til Lønning. De kunne se et Maal her, der er opnaaeligt for dem, der i Evner og Arbejde staa over Gennemsnittet. Jeg finder det overordentlig heldigt at bevare en saadan særlig Lønningsklasse for de mere fremragende indenfor dette Lærerpersonele.

Det ærede Medlem mente dernæst, at personlige Forhold kunde gøre sig gældende med Hensyn til Avancementet fra Adjunkternes Lønningsklasse til Overlærernes. Men det